

Arrest

nr. 174 915 van 20 september 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 17 februari 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 26 november 2015 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 21 juni 2016.

Gelet op de beschikking van 8 juli 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. VAN DEN BOSSCHE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. BOGAERTS, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 26 november 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) een beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen noch vertegenwoordigd. Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd.

Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Ten aanzien van de verzoekende partij is dit een onweerlegbaar vermoeden. Naar analogie met de (vaste) rechtspraak van de Raad van State inzake artikel 4, vierde lid van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State mag ten aanzien van de niet verschijnende noch vertegenwoordigde verwerende partij worden aangenomen dat er het vermoeden geldt dat deze partij instemt met de vordering, maar dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen er evenwel niet in alle omstandigheden toe gehouden is op dat vermoeden in te gaan. Dit zal met name niet het geval zijn wanneer hij tot de vaststelling komt dat de vordering duidelijk niet voldoet aan de ontvankelijkheids- of gegrondheidsvoorwaarden (zie G. DEBERSAQUES en F. DE BOCK, *Rechtsbescherming tegenover de overheid bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen*, Brussel, Vrije Universiteit Brussel, 2007, nr. 49). Een onderzoek van de ontvankelijkheids- en voorkomend geval de gegrondheidsvoorwaarden van het beroep is derhalve vereist.

3. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve stelt de Raad vast dat het beroep dient te worden verworpen.

3.1 Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Overeenkomstig artikel 39/81, zevende en vijfde lid van de vreemdelingenwet “doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie” waarin “alle aangevoerde middelen worden samengevat”.

Volgens vaste rechtspraak van de Raad van State (zie o.m. RvS 16 september 2014, nr. 228.376) kan voormeld begrip “samenvatten” worden gedefinieerd als het in het kort weergeven of herhalen, maar kan het loutere hernemen van de middelen, zonder meer, niet als het samenvatten ervan in de zin van artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet worden beschouwd.

In casu is de uiteenzetting van de middelen onder de hoofding “de gegrondheid van het beroep” in de synthesememorie een (onder voorbehoud van hetgeen volgt) letterlijke weergave van de uiteenzetting onder de hoofding “de gegrondheid van het beroep” in het verzoekschrift, hetgeen aldus niet als een samenvatting van de middelen in de zin van voornoemde bepaling kan worden opgevat.

Het feit dat de verzoekende partij de benaming “verzoekster” in haar verzoekschrift vervangt door “concluante” in haar synthesememorie, dat zij elementen toevoegt in haar synthesememorie, zoals “laat staan dat deze motivering correct is” (randnummer 16), “Nochtans heeft concluante eveneens het recht om te worden gehoord (art. 41 Handvest van de grondrechten van de Europese Unie)” en “Indien was rekening gehouden met de opinie van concluante, had men tot een andere beslissing kunnen komen. Om die reden werd het recht te worden gehoord geschonden (RvV 19 maart 2015, nr. 141.336)” (randnummer 17), “en foutief” (randnummer 18) en “hetgeen dan ook tot een kennelijke beoordelingsfout heeft geleid” (randnummer 27), en dat zij in randnummer 20 van de synthesememorie “(twee) dochters” uit het verzoekschrift vervangt door “(meerdere) kinderen” en “dat het schip in het midden liet, waarbij dhr. B(...) T(...) trachtte om ook met zijn dochters tijd door te brengen” uit het verzoekschrift door “waarbij dhr. B(...) T(...) trachtte om ook met zijn dochters tijd door te brengen, een wijze die het schip in het midden liet”, kan aan het voorgaande geen afbreuk doen. De verzoekende partij kan immers niet voorhouden dat het louter aanpassen van bewoordingen en het vervangen of toevoegen van woorden of zinnen zou beantwoorden aan voormelde definitie van het begrip “samenvatten”.

Volledigheidshalve wijst de Raad er nog op dat de uiteenzetting in de synthesememorie geenszins kan beschouwd worden als een werkelijke repliek op de nota met opmerkingen, daar in casu geen dergelijke nota werd neergelegd.

Gelet op bovenstaande komt het beroep onontvankelijk voor."

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 21 juni 2016 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 11 augustus 2016, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 9 juni 2016 opgenomen grond, stelt de verzoekende partij dat er ten onrechte werd besloten tot de onontvankelijkheid: de synthesememorie bevat alle argumenten op een rij, waarbij de rechtsgrond wordt verduidelijkt en alle info gegeven, zodat het mogelijk is om op basis hiervan een beslissing te nemen. De verzoekende partij benadrukt dat de synthesememorie dan ook ontvankelijk is.

3.2 Dat de verzoekende partij ter terechtzitting meent dat het mogelijk is om op basis van de ingediende synthesememorie een beslissing te nemen, omdat deze alle argumenten op een rij bevat, met verduidelijking van de rechtsgrond en het geven van alle info, doet geen afbreuk aan de in de beschikking van 9 juni 2016 gemaakte vaststelling dat de synthesememorie (op de tevens in voormelde beschikking aangehaalde beperkte aanpassingen na) een letterlijke weergave van de middelen zoals uiteengezet in het verzoekschrift bevat, en zodoende geen samenvatting uitmaakt, zoals vereist door artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet. De Raad wijst erop dat een eerdere versie van artikel 39/81 van de vreemdelingenwet, waarin in het derde lid wel sprake was van een synthesememorie "*waarin de verzoekende partij al haar argumenten op een rij zet*", reeds op 12 juli 2012 door het Grondwettelijk Hof werd vernietigd, bij arrest nr. 88/2012, en dat een synthesememorie "*waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat*", werd ingevoerd door de wet van 31 december 2012 houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie (BS 31 december 2012). Met haar betoog ter terechtzitting betwist de verzoekende partij geenszins dat haar synthesememorie geen samenvatting van de aangevoerde middelen bevat. Zoals tevens in voornoemde beschikking van 9 juni 2016 gesteld en gelet op de vaststelling dat de door de verzoekende partij neergelegde synthesememorie niet aan de in artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet gegeven definitie van een synthesememorie voldoet (cf. RvS 27 maart 2014, nrs. 226.907 tot 226.912), dient het beroep dan ook te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend zestien door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

I. VAN DEN BOSSCHE